

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 115/2023
01.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Станић, адвокат из ..., против туженог Града Ниша, кога заступа Градски правобранилац града Ниша, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3808/2022 од 27.09.2022. године, у седници одржаној 01.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3808/2022 од 27.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3808/2022 од 27.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 4731/2021 од 19.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се тужени обавезе да јој на име накнаде штете због неисплаћене дотације за послове стрелца у систему одбране од града за период од 15.04.2014. године до 15.10.2014. године, исплати износ од 30.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 21.10.2016. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужиле да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 88.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу, је пресудом Гж1 3808/2022 од 27.09.2022. године, одбио жалбу тужиле и потврдио пресуду Основног суда у Ниши П1 4731/2021 од 19.05.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, и предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде тужилци за послове стрелца у систему одбране од града за период од 15.04.2014. године до 15.10.2014. године, за који период између парничних странака није закључен говор о делу нити уговор о привременим и повременим пословима на испаливању противградних ракета, како је то чињено у претходном периоду, а због ограничења прописаних Законом о буџетском систему. Одлука нижестепених судова заснована је на примени релевантних одредби материјалног права на утврђено чињенично стање, па указивање тужиле на погрешну примену материјалног права није од утицаја, јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, у парницама из радног односа, о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3. истог закона, у зависности од вредности предмета спора побијаног дела.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 21.10.2016. године а вредност предмета спора је 30.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиле није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић